

digheden eller politiet, om der var nedlagt navneforbud.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 32 b, stk. 2).

Der henvises om navneforbudsspørgsmålet i det hele til betænkningen side 113-116.

6. Massemediernes ret til at udtale sig om og kære afgørelser om dørlukning, referatforbud og navneforbud.

6.1. Gældende ret m.v.

Massemediernes har efter de gældende regler i retsplejeloven ikke ret til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om dørlukning eller nedlægger referatforbud eller navneforbud.

Efter retsplejelovens § 30, stk. 1, skal rettens beslutning om at lukke dørene træffes ved kendelse. I straffesager kan rettens beslutninger om dørlukning kæres, mens kendelser, der går ud på, at dørene skal lukkes, ikke kan kæres i civile sager. Rettens nægtelse af at nedlægge referatforbud eller navneforbud kan kæres, mens afgørelser, der går ud på at nedlægge referatforbud eller navneforbud, ikke kan kæres eller ankes, jf. retsplejelovens § 31, stk. 3.

Kære kan efter de generelle regler i retsplejelovens §§ 393 og 968, stk. 1, indgives af enhver, over for hvem en kendelse eller beslutning indeholder en afgørelse. Domstolene har afvist at behandle journalisters kære af kendelser om dørlukning i straffesager under henvisning til, at kendelserne ikke indeholdt en afgørelse i forhold til journalisterne, jf. betænkningen side 106-107.

6.2. Lovforslagets indhold.

Udvalget fremhæver, at massemediernes omtale af, hvad der foregår i retssalene, er en forudsætning for reel offentlighed i retsplejen.

Udvalget anfører, at anklager og forsvarer i straffesager som regel er enige om at ønske dørlukning m.v. Dette medfører efter udvalgets opfattelse en risiko for, at det ikke overvejes nøje, om betingelserne for dørlukning m.v. er opfyldt. Den begrænsede kæreadgang indebærer også en risiko for, at de enkelte retters praksis kan være meget forskellig.

Udvalget foreslår, at massemediernes tillægges ret til at *udtale sig*, inden retten træffer afgørelse om dørlukning, referatforbud eller navneforbud. Udvalget anfører, at en sådan ret for mediernes repræsentanter til at udtale sig vil sikre, at der kommer synspunkter frem, som kan give retten bedre mulighed for at vur-

dere, om eller i hvilket omfang offentlighedsprincippet bør fraviges i den konkrete sag.

Udvalget foreslår endvidere, at massemediernes gives adgang til over for retten at fremsætte begæring om *ophævelse* af referatforbud og navneforbud.

Udvalget finder endelig, at der bør gives massemediernes adgang til som udgangspunkt at *kære afgørelser om dørlukning, referatforbud og navneforbud* (herunder også rettens nægtelse af at ophæve et referatforbud eller navneforbud, jf. ovenfor). Udvalget anfører, at en kæreadgang for pressen navnlig skal skabe mulighed for at få fastlagt nogle generelle retningslinjer og dermed en mere ensartet praksis ved de enkelte retter. Efter udvalgets opfattelse vil en kæreadgang for pressen sandsynligvis også medføre, at afgørelser om dørlukning m.v. bliver begrundet mere fyldestgørende.

Udvalget foreslår dels, at de gældende indskrænkninger i kæreadgangen for så vidt angår dørlukning, referatforbud og navneforbud ophæves, dels at der gives massemediernes repræsentanter adgang til at kære rettens afgørelser herom.

Den foreslåede ophævelse af de gældende indskrænkninger i kæreadgangen indebærer, at også sagens parter vil kunne kære alle afgørelser om dørlukning, referatforbud og navneforbud. Parterne vil dog efter udvalgets forslag - i modsætning til bl.a. massemediernes - som hovedregel ikke kunne kære afgørelser i de straffesager, der som hovedregel ikke kan ankes, jf. retsplejelovens § 968, stk. 3. I civile sager vil parterne ikke efter domsafsigelsen kunne kære afgørelser, der er truffet under sagen, jf. retsplejelovens § 390.

Udvalget finder, at det ved afgørelser om dørlukning bør være en betingelse for massemediernes kæreadgang, at det pågældende medie var repræsenteret under det retsmøde, hvor retten behandlede spørgsmålet om dørlukning.

Udvalget anfører, at de almindelige kæreregler bør gælde for massemediernes kæremål. De indskrænkninger i kæreadgangen, der gælder for enhver, som ikke er part i sagen, bør også gælde for mediernes.

Efter udvalgets opfattelse bør det i de enkelte tilfælde være op til domstolene at afgøre, om en kærende har den fornødne retlige interesse i at få kæremålet påkendt. Det anføres i betænkningen, at kære af afgørelser om *navneforbud* i hvert fald vil have retlig interesse, indtil der er afsagt endelig dom. Det kan være af retlig interesse at kære et *referatforbud* også efter, at der er afsagt endelig dom, idet referatforbud ikke automatisk ophæves ved domsafsigelsen.